Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26058
Copyright: Admont, Benediktinerstift

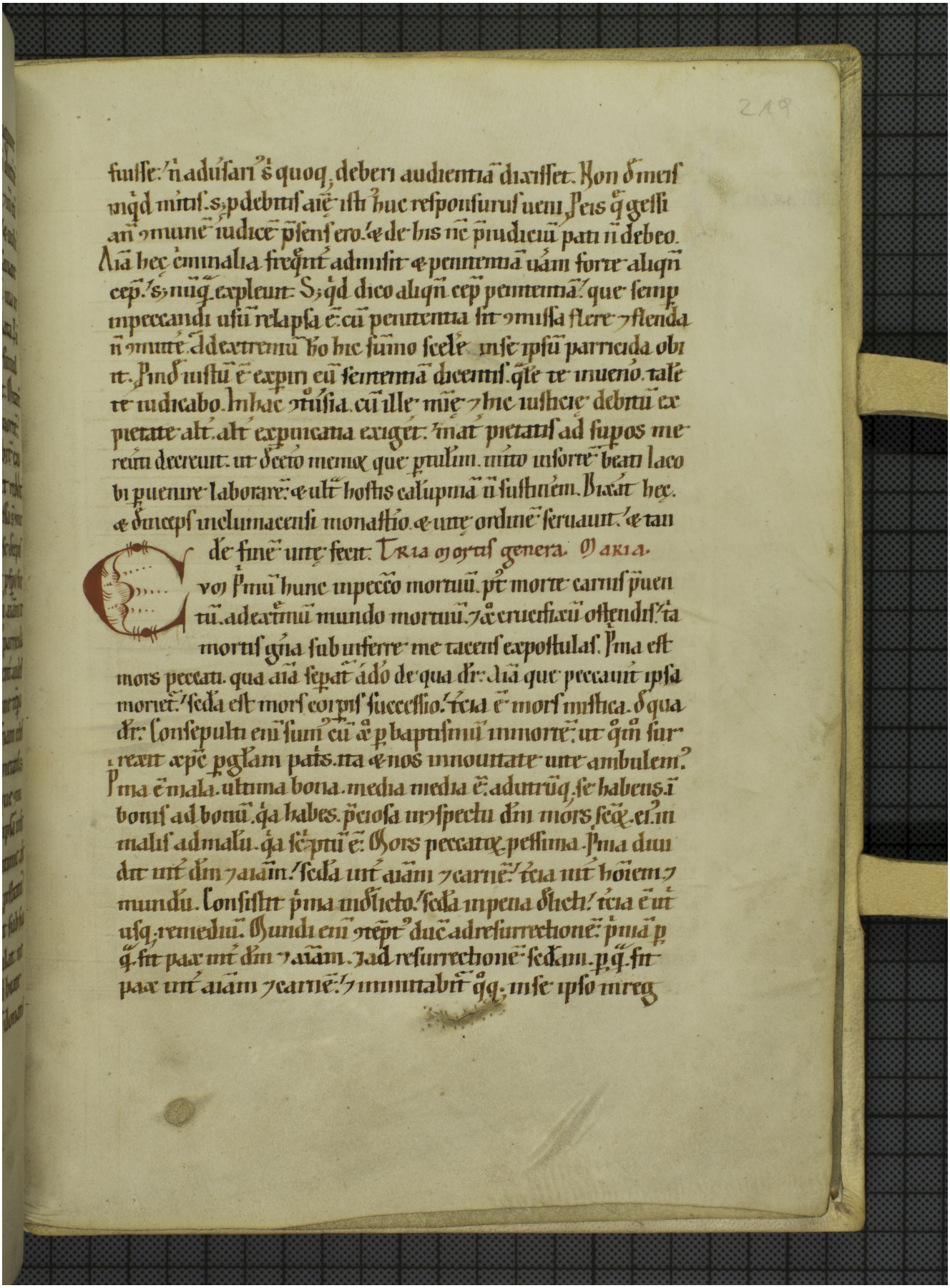

219

fuisse. ñ adusan s quoq; deberi audientiam diuisset. Non d meis
mqd mitis. s; p debitis aiē isti huc responsuris ueni. Peis q gessi
an ꝯ munē iudicē psens ero. ⁊ de his nē p iudiciū pati ñ debeo.
Aia hec ēminalia frequēt admisit ⁊ penitentiā uam forte aliqñ
cep. s; nūq expleuit. S; qd dico aliqñ cep penitentiā. que semp
in peccandi usū relapsa ē. cū penitentia sit ꝯ missa flere ⁊ flenda
ñ ꝯmittē. d de extremū ho hic sumo scelē. in se ipsū parricida obi
it. Pinde iustū ē expiri eū sententiā dicentis. qlē te inueno. talē
te iudicabo. In hac ꝯtusia. cū ille miē ⁊ hic iusticie debitū ex
pietate alt. alt expiicatia exigēt. ⁊ mat pietatis ad supos me
rēti decerunt. ut d certo memoq que p tulim. mito in sortē beati laco
bi puenire laborare. ⁊ ult hostis calipniā ñ sustinēm. Biēat hec.
⁊ d inceps in clumacensi monastio. ⁊ uitē ordinē seruauit. ⁊ tan
de finē uitē fecit. Tria genera. Mania.

Ego p mū hunc in peccō mortuū. pt morte carnis puen
tū. ad extimū mundo mortuū. ⁊ a crucifixū ostendis. ta
mortis gnia sub uiferre me tacens expostulas. Prima est
mors peccati. qua aia sepat ado de qua dr: aia que peccauit ipsa
moriet. secda est mors corpis successio. tcia ē mors mistica. d qua
dr: Consepulti enim sumus cū a p baptismū in morte. ut qm sur
rexit a pe p glam patis. ita ⁊ nos in nouitate uitē ambulem.
Prima ē mala. ultima bona. media media ē. aduersūq se habens. ī
bonis ad bonū. qa habes. pciosa in spectu dni mors sōr. et in
malis ad malū. qa sē pnū ē. Mors peccatōr pessima. Prima diui
dit uitē dni ⁊ aiam. secda uitē aiam ⁊ carnē. tcia uitē hoiem ⁊
mundi. Consistit p ima in delicto. secda in pena d lecti. tcia ē uitē
usq; remedium. Mundi enim ꝯtrit duc ad resurrectionē. prima p
q fit pax uitē dni ⁊ aiam. ⁊ ad resurrectionē secdam. p q fit
pax uitē aiam ⁊ carnē. ⁊ immutabit qq; in se ipso in reg